ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΑΛΕ ΤΟ ΝΤΟΜΙΝΟ ΛΕΝΙΩ

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ κ. ΓΕΡ. ΜΠΑΡΖΟΥΚΑ

ΑΙ μὲ τὸ πρῶτο σιονάρι- τῆς κορνέτας καὶ τῶν ἄλ- μουσικῶν ὀργάνων τῆς Πα ης μπάντας, ἡ κάθε Ἑλενιὼ ξεκρεμάση ἀπ' τὴν γκαρδα- τα της τὸ ἀγαπημένο της ινο. Τὸ ἔνδυμα τῆς ὑποκρι καὶ τῆς ἄγνωστης προσω ητος καθὼς καὶ τὴν ἀπο τικη μάσκα ποὺ κρύβει ὁ- ιές, δροσερὰ χείλη, καὶ α σπινθηροβόλα καὶ τσα κα. Καὶ «εὐκαιρίας δοθεί πολλαπλῶς ἐκμεταλλεύθη (λέγει τὸ ἀρχαῖον ρητόν).

αὐτὸ τὸ ρητὸν τὸ ἐκμεταλ νται κάτι ἄλλες Ἑλενάρες ἔχουν περάσει ἀρκετοὶ ἐ τοὶ ποὺ μὲ τὰ νύχια τους ν ξύσει πολλαπλῶς τὶς προ τικές τους ἐπιφάνειες καθὼς τὶς σωματικές τους διαμέ ις. Τουτέστιν: λαδικά —και ούτια ποὺ λέμε.

αὶ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ μόνο αρνάβαλος τὴν προσφέρει δι ἔχει τὸ αὐστηρῶς ἀπαραβί τον καὶ τὸ ἀποκλειστικῶς ἀ ρητον.

αὶ μὲ εὐλάβειαν θὰ τὰ πά στὰ χέρια. Θὰ τὰ βουρτσί , θὰ τὰ τινάξουν καὶ θὰ τὰ σουν. Θὰ κυτταχθοῦν στὸν ρέφη. Κι' ἔτσι ἡ κάθε Ἐλε Ἑλενίτσα, Λένα, Ἑλεωνό καὶ χοντρο—Ἑλενάρα, θὰ ουν στοὺς δρόμους νὰ σου πάρουν ἐλευθέρως, θὰ χορο σουν ἀτάκτως καὶ θὰ πει ουν ἀπαρεξηγήτως, θὰ πε ουν κομφετὶ ἀφθόνως, θὰ ντιάσουν διαφοροτρόπως, χειρονομήσουν ἀντροπιά- καὶ ἡ κάθε μιά τους θὰ ῆ νὰ βρῆ τὸν Πάριν της νὰ τοὺς κάμη «Σουρπρίζ» τὸ λένε γαλλικά.

ιεῖ μαρκήσιοι, μαρκησίες, κίνοι καὶ κολομπίνες, Πιε τοι καὶ ἀπάχηδες καὶ ὅλος ὁ ος τῶν μασκαράδων, ἐμπρὸς τὴν Μουσικὴ ποὺ σιονάρει ἀποκριάτικον ἐμβατήριον λε τὸ ντόμινο Λενιὼ μου νὰ πᾶμε εἰς τὸν μπάλο».

ἀρχινᾶνε αἱ μπάλοι ἀρχι- οἱ φιέστες καὶ οἱ τρέλλες ὅλο τὸ μασκαριλίδικο μα ρολόϊ μὲ τὰ μπουρμπούλια τὰ ξεφαντώματα κι' ὅλα αὐ τὰ καμώματα, τὰ ἐπιτρέπει τὰ συγχωρεῖ ὁ Βασιλιᾶς τοῦ λωτος, ἡ αὐτοῦ μεγαλειότης Καρνάβαλος μὲ τοὺς ὑπασπι τές του, καὶ μὲ ὅλη τὴν τρελ παρέα του.

αὶ οὔτε γάτα, οὔτε ζημιά! Ἡ Πάτρα εἶχε κεῖνα τὰ χρό α καὶ τοὺς τύπους της. Τὸν λέκο Τραχατζῆ, τὸν Κομίνη, ὁ παλιὰ τὴν Γιαννοῦλα τὴν ιλουροῦ, τὸν Συμεὼν κ.ἄ. ποὺ μετεῖχαν ἐπισήμως εἰς τὰς ναβαλικὰς ἐκδηλώσεις.

διάφοροι «τύποι» ποὺ εἶχαν γο ἢ πολὺ σχέσεις μὲ τὴν κυ Μιχαλοῦ. Μόνον ὁ Συμεὼν τὸ ὅσους ἀναφέραμε πιὸ πά- ου ἔπαιξε σὲ κάποιο καρναβά ὑποκριτικὰ τὸν ρόλο του, ὁ πολλοὶ ἀπὸ μᾶς τοὺς πα- οὺς θυμόμαστε. Ρόλον ποὺ ἄ στε ἐποχή. Ὁ «Κρυμμένος Θη αυρός». Πράγματι θησαυρός, γιατὶ ὁ συμπαθέστατος Σίμος ἦταν θησαυρὸς γεμᾶτος φιλοσο φία, γελῶντας καὶ κοροϊδεύον- τας τοὺς συνανθρώπους του ποὺ τρέχουν νὰ φθάσουν τὸ ἄφθα- στο. Καὶ στὸ φινάλε οἱ περισσό τεροι γίνονται πραγματικὰ σω ματικὰ ἐρείπια.

Σ' ὅλη του τὴ ζωὴ ἔζησε ἀ- πέριττος, ἀπερίσπαστος, γυρ- νῶντας στοὺς δρόμους πότε μὲ τὸ σύρμα του καὶ πότε μὲ πα- λιαντικείμενα καὶ πάντοτε μι μούμενος τοὺς διαφόρους πολι τικοὺς εἰσπράττοντας πενηντά- λεπτα καὶ δραχμοῦλες. Πάντα γελαστὸς καὶ πάντα σιγοτρα- γουδῶντας. Καὶ ὁ «Κρυμμένος Θησαυρός» ἐντὸς κιβωτίου ἐ πενδυμένου διὰ χρυσοχάρτου μὲ τὴν ἐπικολλημένη ταμπέλλα του τὴν στιγμὴν ποὺ ἡ συμεωνι κὴ πομπὴ μὲ τὴν ἀκολουθίαν της διήρχετο ἀπ' τὴν Ἑλλανό δικον ἐπιτροπὴ ἔξωθεν τοῦ Δη μοτικοῦ Θεάτρου νὰ εἰσπράξῃ τὸ βραβεῖον, τοὺς ἔδωσε νὰ κα ταλάβουν τὸ νόημα τῆς ἀποστο λῆς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ μὲ τὸ ἄγχος καὶ γιὰ τὸν ὅσταον βίον του. Μὲ ἕνα τίναγ μα σὰν ἀπὸ σοῦστα τὸ καπάκι ἐκ τοῦ κιβωτίου προβάλλει ἡ ἀκτινοβολοῦσα καὶ ἀπαστρά πτουσα γουλερὴ κεφάλα τοῦ Σί μου, καὶ μὲ τὰ δυό του χέρια ὑψωμένα τὸ μὲν ἕνα, ἕνα φάσκε λα, καὶ μὲ τὸ ἄλλο μὲ τοὺς πέντε δακτύλους ἀνοικτοὺς ἀ- κτινοειδῶς μία μοῦντζα καὶ ὁ Συμεὼν τοὺς ἐξαπόστειλε ὡς «σῆμα κατατεθέν» τὸ ἔμβλημά του μειδιῶντας καὶ χαμογελῶν τας πρὸς τὴν Ἑλλανόδικον ἐπι τροπὴν καὶ μὲ τὴν συμεωνικὴν διάλεκτον «ΠΑΡΤΕ ΤΑ».

Καὶ ὡς ἄλλος Διογένης ποὺ τύπωσε στὸ πιθάρι του, ἔτσι καὶ ὁ Συμεὼν ξανατρύπωσε στὸ κιβώτιο. Τὶ φιλοσοφικώτερο αὐ τοῦ; Καὶ ἀντὶ νὰ εἰσπράξῃ ὁ Σίμος τὸ βραβεῖον, τὸ εἰσέπρα ξε ἡ Ἐπιτροπή.

Θὰ θυμοῦνται οἱ παλιοὶ τὶς βαρύγδουπες σοκολάτες ὑγεί ας τοῦ Παυλίδη μὲ τὰ χρυσὰ παράσημα ποὺ πετοῦσαν ἀπ' τὰ λαντὼ τ' ἀρχοντόπουλα τῆς Πά τρας στὰ ψηλὰ μπαλκόνια καὶ παράθυρα στὶς ἀγαπημένες τους ποὺ οἱ περισσότερες χάναν τὸ στόχο τους καὶ μὲ κάθεταν ἐ φόρμησιν ἔπεφταν στὰ κεφάλια τῶν χαμινίων ποὺ ἁπλώναν τὰ χέρια τους γιὰ νὰ ἁρπάξουν τὴν πολυπόθητη λεία τους καὶ εἰσέπρατταν καρούμπαλα ἢ καὶ κορδελλίτσες κόκκινες στὰ χεί λη τους. Κόποις κτῶνται τ' ἀ γαθά!

Ἡ Πάτρα μὲ τὸ Θεατράκι της, ποὺ γνώρισε ἐποχὲς ἀξέ- χαστες ἀπὸ ἰταλικοὺς θιάσους μὲ ὄπερες καὶ μελοδράματα καὶ θὼς καὶ ἀπὸ δικούς μας. Ἀλή θεια τὶ μεγαλόπρεπα διασκέδα ζε ὁ κόσμος τότε. Τὶ ἀρχοντιὰ καὶ χάρι εἶχε ὁ κόσμος τότε ἀπ' τοὺς μεγαλέμπορους, τοὺς σταφιδέμπορους καὶ τὸ φιλό μουσο κοινόν. Γέμιζε τὸ Θέατρο κάθε βράδυ γιὰ ν' ἀκούσουν ὄ- περες, ὀπερέττες καὶ μελοδρά- ματα. Μὰ οἱ παλιοὶ ποὺ γνώρι ζαν τὴν καλὴ μουσικὴ πέθαναν ἢ καὶ ἔφυγαν. Καὶ ἦλθαν οἱ καὶ νούργιοι καὶ βάλαν τοὺς καρσι λομάδες μὲ τὰ ρεμπέτικα, μὲ τὰ χασάπικα, ἐπανέφεραν τοὺς ἀμανέδες τοὺς Τούρκικους τὰ διάφορα γερέμια. Τὰ μοιρολό για καὶ τὰ κλάματα.

Κι' ἂν γίνωνται καρναβάλια σήμερα εἶναι ἐμπορικὰ χάριν Τουρισμοῦ, δὲν εἶναι πηγαῖα, φυ σικὰ καὶ αὐθόρμητα.

Ἡ Πάτρα εἶχε τότε τοὺς «Τύ πους» της, τὸν Βλαχάβα, τὸν Ἀραβαντινὸ μὲ τὴν ἀγαπημένη του Χριστίνα, ποὺ γιὰ δαύτη ἔχασε τὸ μυαλό του καὶ σὲ κάθε γωνιὰ τὴν ἀναζήταγε. Εἶχε τὸν Μαύση της, τὴν Ἀλέξαινα, τὸ Σκοτὼνη της, τὸν Καλαδούρα της, τὸν περιβόητο Δὸν Κιχὼτη της. «Ἐγὼ εἶμαι ὁ Γιάννης ὁ Θεὸς ὁ Πελοποννήσιος καὶ ἀπ' ὅλους τοὺς Θεοὺς ὁ μόνος γνή σιος», ποὺ σκοτὼθηκε τὴν ἡμὲ ρα τοῦ βομβαρδισμοῦ τὸ 1940.

Εἶχε τὸν Βαρνάβα της, τὸν Σκάνταλο, τὸν Ἀποστόλαρο, τὴν Γιαννούλα της ποὺ περίμενε κάθε χρόνο τὸν Οὐΐλσων ἀπ' τὴν Ἀμέρικα καὶ τὸν ἀντικαθι στοῦσε πάντα ὁ Μαντέλης ποὺ στὸ τέλος τὸν συνελάμβανε ἡ Ἀστυνομία γιὰ παράβαση τοῦ νόμου 5.0014 κι' ἡ φουκαριάρα σκούπιζε τὰ δάκρυά της μὲ τὸ πέπλο της.

Εἶχε τὸ Φάκα, τὸ Φίλιππα, τὸ γιατρὸ εἶχε τὸ Βαρεκινὰ κ.ἄ. Κι' ἔσπαγε πλάκα κάθε μέρα ἡ Πάτρα.

Ἡ ΠΑΤΡΑ ἦταν ἀπ' ἀνέκαθεν γλεντζοῦ μὲ τὸν Ὀρφέα της, μὲ τὴ Μαντολινάτα, τὰ καρναβά λια της, καὶ ὅταν τελειὼναν οἱ παράτες καὶ τὼρα ἀκόμη, καίνε τὰ Βασιλιὰ τοῦ γέλωτος τιμὼν τας τον μὲ φανφάρες μὲ μουσι κὲς καὶ χρωματίζουν μὲ πολύ χρωμα πυροτεχνήματα καὶ μὲ σμπάρα τὰ μεσάνυχτα. Ὅπου κι' ὁ φουκαρᾶς ὁ Καρνάβαλος ἀς ἄλλη Ζὰν Ντ' Ἄρκ τίθεται ἐπὶ τῆς Πυρᾶς χαρίζοντας τὰ σμπάρα του καὶ σβήνεται ἀπό τημα τὸ γλυκό του χαμόγελο καὶ μένουν τὰ ἀποκαΐδια του. Καὶ ἡ κάθε Ἑλενιὼ θὰ πάη στὸν μπάλο της μὲς τὸ Θέατρο γιὰ τελευταῖα φορὰ μὲ τὰ ντό μινα, θὰ βγάλουν τὰ νυφίμινα καὶ στὸ κέντρα νὰ φάνε καὶ νὰ πιοῦνε καὶ νὰ μποῦν στὸ κέφι καὶ θὰ τραγουδήσουν.

Κι' οἱ παράτες, καὶ οἱ φιέστες λαβαίνουν τέλος γιὰ τοῦ χρόνου πάλι.

ΓΕΡ. ΜΠΑΡΖΟΥΚΑΣ
Ἐμμ. Μπενάκη 142
ΑΘΗΝΑΙ

ΣΛΙΠ ΦΑΝΕΛΛΕΣ
mimoza

ΜΟΝΟΝ ΟΙ ΚΑΛΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ ΝΑ ΕΜΦΑΝΙΖΟΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΟΘΟΝΗ

ΑΜΒΟΥΡΓΟ.—Ἡ Μάουντ Α κερμαν, ἡλικίας ἐννέα ἐτῶν, κα τέκτησε προσφάτως τοὺς Γερ μανοὺς τηλεθεατὰς μὲ τὸν κύριο ρόλο ποὺ ἔχει στὴν ἐκπομπὴ «Τὸ παιδί». Στὴ Δυτικὴ Ἑρμα νία δὲν εἶναι εὔκολο νὰ γίνῃ ἕ να παιδὶ ἤθοποιὸς γιατὶ ἀντιτί θεται τὸ κράτος κατ' ἀρχὴν στὴν ἀντίληψη αὐτή. Συμφώνως μὲ τὴν παράγραφο 7 τοῦ νό μου προστασίας ἐργασίας ἀνη λίκων, «ἀπαγορεύεται κατ' ἀρ χὴν ἡ ἐργασία παίδων». Τῆς ἀ παγορεύσεως ἐξαιροῦνται μό νον «γιὰ ἐκπολιτιστικοὺς σκο πούς» παιδιὰ ἄνω τῶν τριῶν ἐ τῶν. Προτοῦ ὅμως χορη- γηθεῖ ἡ ἔγκρισις πρέπει π.χ. στὴν περίπτωσι «γυρίσματος» μιᾶς ταινίας, νὰ ὑποβληθῆ τὸ σενάριο στὴν ὑπηρεσία ἐποπτεί ας ἐπιτηδεύματος καὶ νὰ συγκα τοπεθῆ καὶ τὸ σχολεῖο. Ἂν δὲ τὸ παιδί πού προορίζεται γιὰ τὸ γύρισμα τῆς ταινίας δὲν ἔχει καλοὺς βαθμοὺς στὸ σχο λεῖο, ἀπορρίπτεται ἀσφαλῶς ἡ αἴτησις. Τέλος δὲ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ ψυχικὴ ὡς καὶ ἡ σω ματική κατάστασις τοῦ παιδιοῦ Στοὺς ὅρους πού καθορίζονται μετά τὴν ἔγκρισι, προβλέπεται ὅπως τὰ παιδιὰ μὴν ἐργάζον ται στὸ στούντιο περισσότερο ἀπὸ τρεῖς ὧρες τὴν ἡμέρα.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΜΠΡΙΣΤΟΛ: ΟΙ ΘΕΙΕΣ ΚΑΙ Ο ΑΝΗΨΙΟΣ

ΜΙΑ καταπληκτικὴ καὶ ἀνε ξήγητη ἱστορία ἀπασχολεῖ τὴν ἀστυνομία τῆς ἀγγλικῆς πόλε ως Μπρίστολ. Δυὸ γρηᾶς γερον τοκόρες εἶχαν κρατήσει φυλακι σμένο μέσα σὲ ἕνα σκοτεινὸ καὶ μικρὸ δωμάτιο τὸν ἀνεψιό τους Χάρρυ Τάκερ τριάντα ὁλόκλη ρα χρόνια. Τὸν εἶχαν φυλακίσει ὅταν ἦταν 12 χρόνων καὶ μόλις τὼρα, ὅταν ἦταν πλέον 42 χρό νων ὁ Χάρρυ κατὼρθωσε νὰ ρί ξῃ ἀπὸ μιὰ χαραμάδα τοῦ τοί χου ἕνα σημείωμα.

Ὅταν τὸν ἀπελευθέρωσαν ἦ ταν γυμνός, ἐξαντλημένος, τυ λιγμένος μὲ μιὰ λιγδιασμένη κουβέρτα. Τὰ γένεια του ἔφθα νον μέχρι τὰ πόδια του καὶ τὰ μαλλιά του μέχρι τὴν μέση του. Μεταφέρθηκε στὸ νοσοκομεῖο γιὰ νὰ συνέλθῃ, ἀλλὰ διέφυγε καὶ ἔπεσε σὲ μιὰ λίμνη καὶ πνίγηκε, χωρὶς νὰ προλάβῃ νὰ ἐξηγήσῃ τί εἶχε συμβῆ. Οἱ δυὸ ἡλικιωμένες θεῖες ἀρνοῦνται νὰ μιλήσουν καὶ ἡ παράξενη αὐτὴ περιπέτεια παραμένει μυστή ριο.

Ο ΑΓΙΟΣ ΤΩΝ ΦΟΡΤΟΕΚΦΟΡΤΩΤΩΝ

Ὁ Μάθιο υΤάλμποτ, φορ τοεκφορτωτὴς στὸ Δουβλῖνο τῆς Ἰρλανδίας, ὁ πιὸ εὐσεβὴς φορτοεκφορτωτὴς πού ὑπῆρξε ποτὲ, θὰ ἀνακηρυχθῆ ἀπὸ τὸν Πάπα Ἅγιος καὶ θὰ γίνῃ προ στάτης τῶν φορτοεκφορτωτῶν ὅλου τοῦ κόσμου. Ὁ Τάλμποτ πέθανε τὸ 1952. Ὅταν ἦταν 12 χρόνων, μεθοῦσε συχνὰ καί ἦταν ὁ τύπος τοῦ ἀλητοπαιδου. Ὅταν ἔγινε νέος, ἦταν ὁ χειρὸ τερος μπεκρῆς καί γυναικᾶς τοῦ Δουβλίνου. Ξαφνικά ἕνα Σάββατο βράδυ, ἀφοῦ εἶχε ξοδέ ψει καί τὴν τελευταία του δε κάρα καὶ δὲν μποροῦσε νὰ βρῆ πουθενὰ δανεικά, ἀποφάσισε νὰ ἀλλάξῃ ζωή καί νὰ γίνῃ ὑπὸ δειγμα ἐναφέτου ἀνθρώπου.

Ἄρχισε νὰ κοιμᾶται πάνω σέ μιὰ σανίδα καί ἀλυσοδέθηκε μόνος του γιὰ νὰ ἐξιλεωθῆ γιὰ τὰ ἁμαρτήματα τῆς νεότητός του. Καὶ ὅταν πέθανε σέ ἡλι- κία 55 χρόνων, ἦταν ἀλυσοδε μένος.

Τὸ πτῶμα του ἔχει ἐκταφῆ καὶ ἐξετασθῆ ἀπὸ εἰδικούς ἀπε οταλμένους τοῦ Πάπα, ὅπως γίνεται πάντα ὅταν ἕνας νεκρὸς πρόκειται νὰ ἀνακηρυχθῆ Ἅγι ος.

ΛΙΝΤΑΟΥ: Ο «ΠΟΛΥΛΟΓΑΣ»

Στὸ δημοτικὸ συμβούλιο τοῦ Λίνταου τῆς Γερμανίας, μετέχει ἐδῶ καὶ ἑπτὰ χρόνια, ἐπανεκλε γόμενος συνεχῶς ἕνας σύμβου λος ποὺ δὲν εἶχε ἀνοίξει μέχρι τὼρα οὔτε μιὰ φορὰ τὸ στόμα του γιὰ νὰ πῆ κάτι. Γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ παραξενεύτηκαν οἱ σύμβουλοι ὅταν κατὰ μία πρό σφατη συνεδρίασι ζήτησε τὸ λόγο καὶ περίμεναν μὲ δικαιο λογημένη περιέργεια τὶς δηλώ σεις του. Ἀλλά, ἡ ἀπογοήτευ σις ὑπῆρξε γενική, ὅταν τὸν ἄ κουσαν νὰ λέῃ:

Προτείνω νὰ ἀνοίξουμε κανέ να παράθυρο γιατὶ θὰ σκάσου με ἐδῶ μέσα...

ΕΓΓΥΗΣΙΣ ΣΥΖΥΓΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

Ὁ Ἀρνὺ Ντυπὸν, 54 χρό νων, κάτοικος τῶν Βερσαλλιῶν, κίνησε ἀγωγὴ ἐναντίον ἑνὸς γραφείου συνοικεσίων καί ζητεῖ νὰ τοῦ ἐπιστραφῆ ἡ προμήθεια πού πλήρωσε γιὰ νὰ βρῆ σύζυ γο. Ὁ Ντυπὸν ἰσχυρίζεται ὅτι τὸ γραφεῖο συνοικεσίων τοῦ εἶ χε ἐγγυηθῆ ὅτι ἡ γυναίκα του ἀπὸ τοῦ ἦταν πιστή πέντε τοὐ λάχιστον χρόνια. Ὁ Ντυπὸν δι ώλεξε ἀπὸ τίς ὑποψήφιες νύ φες, πού τοῦ πρότεινε τὸ γρα φεῖο μιὰ χήρα 34 χρόνων καί τώρα καταγγέλει ὅτι αὐτή τὸν ἀπάτησε δυὸ μῆνες μετὰ τὸ γά μο τους. Τή χώρισε λέγοντας ὅτι ὁ ἐραστής της ἦταν ὁ γιὸς τοῦ διευθυντοῦ τοῦ γραφείου συ νοικεσίων. Μέ ἐξαιρετικὸ ἐνδια φέρον ἀναμένεται τώρα ἡ ἀπὸ φασι τοῦ δικαστηρίου: ἂν δη λαδή θὰ δέχεται ὅτι εἶναι δυνα τὸν νὰ δοθῆ χρονική ἐγγύησι, γιὰ τὴν πίστι μιᾶς γυναίκας στὸν ἄντρα της.

ΤΟ ΧΟΒΕΡΚΡΑΦΤ ΣΤΗΝ ΥΨΗΛΟΤΕΡΗ ΛΙΜΝΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ — Μετὰ τὴν ἐ πιτυχία τοῦ ΗΜ2 Χόβερκραφτ, στὴ λίμνη Τιτικάκα στὰ σύνορα Βολιβίας καὶ Περοῦ, οἱ κατα- σκευαστὰ Χαβερμαρὶν Τράνσπορτ τοῦ Σαουθάμπτον στὴ νότιο Ἀγγλία, ἀναμένουν νέες παραγγελίες ἀπὸ τὴν περιοχὴ αὐτή. Τὸ ΗΜ2 ποὺ ἄρχισε νὰ λειτουργῆ τελευταῖα διέσχισε σὲ 3 περίπου ὧρες τὴν ἔκτετα μένη λίμνη τῶν Ἄνδεων μή- κους 160 χιλιομ. ποὺ βρίσκε- ται σὲ ὕψος 3.800 μ. πάνω ἀ πὸ τὴν ἐπιφάνεια τῆς θάλασσ- σας καὶ εἶναι ἡ ὑψηλότερη στὸν κόσμο, ἐδήλωσαν ἐκπρόσωποι τῆς ἑταιρείας. Τὸ Χόβερκραφτ θὰ μεταφέρῃ τουρίστες μεταξὺ Βολιβίας καὶ Περοῦ γιὰ νὰ ἐπι σκέπτωνται ἱστορικὰ μέρη πάνω στὴν λίμνη ποὺ πιστεύεται ὅτι εἶναι τὸ λίκνο τοῦ πολιτισμοῦ τῶν Ἴνκας. Ἐκπρόσωπος τῆς ἑταιρείας εἶπε: «Τὼρα ποὺ ἀ ποδείχτηκε ὅτι τὸ χόβερφερρυ εἶναι ἐμπορικὰ βιώσιμο ἀκόμη καὶ στὴ στέγη τοῦ κόσμου, πε ριμένομε νέες παραγγελίες ἀ πὸ τὴν ἴδια περιοχή, καθόσον λόγω τῆς προβλεπομένης αὐξή- σεως τοῦ τουρισμοῦ στὴ Βολι βία, τουλάχιστον ἕνα καινούρ γιο σκάφος θὰ χρειασθῆ γιὰ τὸν καινούργιο χρόνο».

ΣΥΣΚΕΥΗ ΠΛΑΝΗΤΑΡΙΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΙ 200ΕΤΙΑΣ

ΟΜΠΕΡΚΟΧΕΝ — Μὲ τὴν συμπλήρωσι 200ετίας ἀπὸ τῆς ἀνακηρύξεως τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν Ἀ μερικῆς, τὸν Ἰούλιο τοῦ 1976 ἡ Δυτικὴ Γερμανία θὰ προσφέ ρῃ στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες μιὰ συσκευὴ πλανηταρίου — Τσάϊς. τύπου VI. Ἡ συσκευὴ αὐτὴ θὰ ἐκτεθῆ στὴν νέα πτέρυ γα τοῦ μουσείου «νάσιοναλ αἴρ ἐντ σπέϊς μιουζέουμ», στὴν Οὐ άσιγκτων. Ὁ θόλος τοῦ μουσεί ου εἶναι 21 μέτρα, ὑπάρχουν δὲ θέσεις γιὰ 250 θεατάς. Σύγ χρονα συμπληρωματικὰ μηχανή ματα θ' ἀναπληρώνουν τὶς δυνα τότητες προβολῆς τοῦ προβολέ ως βάρους 2,75 τόννων. Ὁ νεὼ τερος αὐτὸς τύπος μηχανήματος ἀπὸ τὸ Ὄμπερκοχεν, προβάλ λει 8.900 περίπου σταθεροὺς ἀστέρες, μερικοὺς δὲ ἐξ αὐτῶν στὸ χρῶμα τους εἴτε μὲ τὴν συ νῃδη μεταβολὴ φωτὸς αὐτῶν. Τὸν Γαλαξία, μέγα καὶ μικρὸ νεφέλωμα (νέφη) Μαγελλάνου, 17 πολλαπλοὺς ἀστέρες, τὸ νε φέλωμα τῆς Ἀνδρομέδας τὸν ἥ- λιο μὲ φωτοστέφανο καὶ ἀντα νάκλασι, τὴν σελήνη μὲ λεπτο μέρειες τῆς ἐπιφανείας αὐτῆς καὶ μὲ αὐτόματο μεταβολὴ φά- σεων, ὡς καὶ τοὺς πλανῆτες Ἑρμῆ, Ἀφροδίτη, Ἄρη, Ζεὺς καὶ Κρόνος. Κανένα ἄλλο πλα νητάριο στὴν Εὐρώπη δὲν δια θέτει παρομοία συσκευὴ Τσάϊς τύπου VI.

ΤΑΠΕΤΣΑΡΙΑΙ
ΤΟΙΧΟΥ
ΠΑΡΕΛΗΦΘΗΣΑΝ ΝΕΩΤΕΡΑ ΣΧΕΔΙΑ ΠΛΕΝΟ- ΜΕΝΑ — ΑΝΕΞΙΤΗΛΑ
«Β. ΜΑΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ» Α.Ε.
ΠΑΤΡΑΙ
ΠΩΛΗΣΙΣ ΛΙΑΝΙΚΗ—ΧΟΝΔΡΙΚΗ

ΓΙΟΔΗΜΑΤΑ ΜΟΔΑΣ
ΟΣΚΑΡ
ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ Ο. Ε.
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 115 ΤΗΛ. 275—480

DAIHATSU
ΤΑ ΙΣΧΥΡΟΤΕΡΑ ΙΑΠΩΝΙΚΑ ΦΟΡΤΗΓΑ ΣΤΗΝ ΚΛΑΣΗ ΤΟΥΣ
Βενζινοκίνητα 1 1/2 τόννου.
Πετρελαιοκίνητα 2 - 2 1/2 τόννων. Μὲ τὸν μεγαλύτερο χῶρο φορτώσεως.
Καρρότσα ποὺ προσαρμόζεται στὶς ἀνάγκες τῆς δουλειᾶς σας.
Δυνατά, εὐέλικτα, οἰκονομικὰ, μικρῆς καταναλώσεως. Ἀσφαλῆ.
Καμπίνα πολυτελής, μὲ ὅλες τὶς ἀνέσεις.
... Καὶ γιὰ ὅτι ἀφορᾶ τὸ σέρβις, τὰ ἀνταλλακτικά, τὶς διευκολύνσεις; ἔχετε τὴν γνωστὴ ἐξυπηρέτηση τῆς Δ. ΑΒΡΑΣΟΓΛΟΥ ΑΕΒΕ.

Δ. ΑΒΡΑΣΟΓΛΟΥ Α.Ε.Β.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ: ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ 13ον ΧΛΜ. ΕΘΝ. ΟΔΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΛΑΜΙΑΣ, ΚΑΤΩ ΚΗΦΙΣΙΑ ΤΗΛ. 80.80.111
ΕΚΘΕΣΙΣ ΠΟΛΕΩΣ: ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΑΘΗΝΩΝ 37 ΤΗΛ. 365.671
ΛΑΡΙΣΑ: ΒΑΣ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ 24 ΤΗΛ. 228.130
ΘΕΣ/ΝΙΚΗ: ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΥ 297 ΤΗΛ. 516.626

ΚΩΝΣΤ. Γ. ΜΑΛΛΙΑΡΗΣ
ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ 174 - ΠΑΤΡΑΙ
ΤΗΛ. 328.200 - 320.742

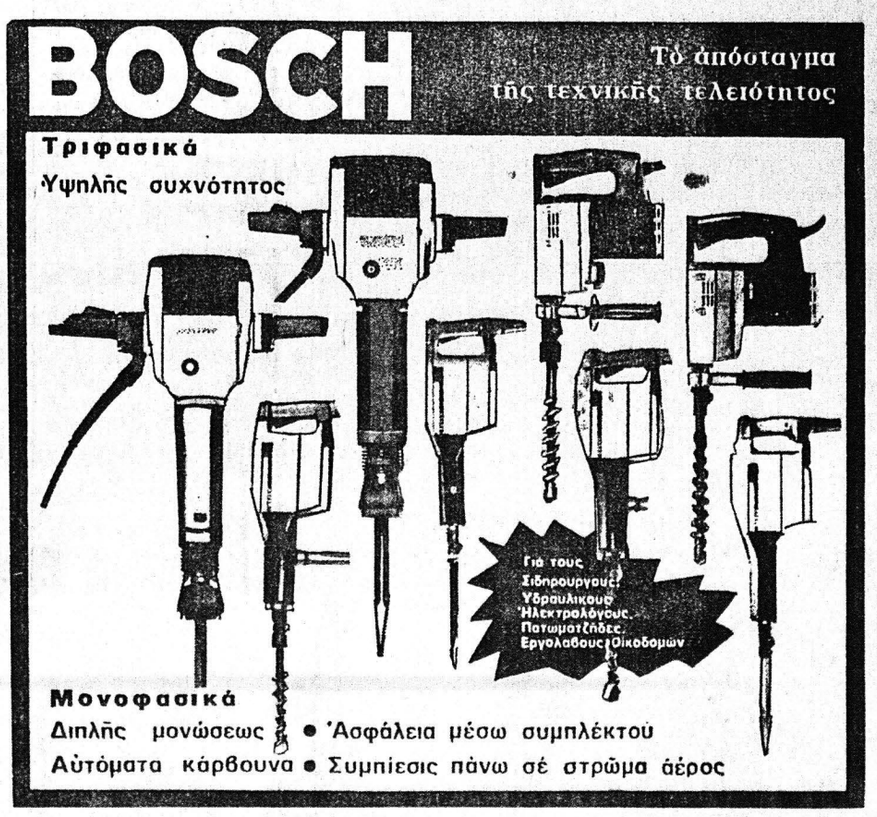

ΕΥΘ. Κ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΤΕΧΝΙΚΑΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ—ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 89 — ΤΗΛ. 274 — 672 — ΠΑΤΡΑΙ